

?Van per terra definitivament les nostres aspiracions nacionals?

No hi ha cap poder a la terra que pugui suprimir les aspiracions nacionals d'un poble. Perquè va contra la Llei Natural i nega els drets humans d'una nació, dels quals ningú no n'és el mestre i propietari, més que ella mateixa. Govern i estaments castellans han reaccionat contra el dret legítim dels catalans a forjar la seva vida com més els plagui a ells amb garrotades aplicades amb odi i amb una promptitud i una devastació gens pensades i sospesades abans com manen la justícia i la saviesa, el seny.

La precaució secular de mantenir Catalunya sota control els ha activats amb un automatisme instantani, desbaratant-li l'inici de tot moviment d'emancipació i de retornar al seu statu quo d'abans que Castella posés en marxa les seves violències contra Catalunya i mirés de castrar-la i sotmetre-la a la seva voluntat i a la seva conveniència. I els catalans que s'hi anaren blegant, alienats per una decadència estranya que caldria veure si era culpable o hi podien fer més.

Arribats al segle XXI, i després de massives manifestacions que indicaven que el poble català renaixia i veia clara la seva submissió a un poderós que el tenia lligat de mans i peus, el govern espanyol, els jutjats espanyols, l'església espanyola i algun foraster disfressat de català han reaccionat amb ràbia i exigeixen que el poble català llauri recte en línies tortíssimes i malvades; fins algun de la quarta espècie que hem dit vocalitza que els catalans fem el ridícul davant el món volent casa nostra lliure i governant-se ella sola sense dependre de qui l'odia. Tots quatre es desfermen en atacs violents per tal de segar de base tot intent de separació i de constituir-se la nació catalana en sobirana i independent. Els catalans es basen en el dret natural de les nacions a l'auto determinació i els castellans diuen que no existeix aquest dret, desconeixent la Llei Natural, que és qui l'atorga als pobles, i només presten atenció al dogma de la unitat, segons la seva Constitució, i ningú no els traurà d'aquí, a més que no estan disposats a escoltar ningú, que tan sols ells tenen nocions clares i drets de va debò. Sense que facin el ridícul davant els tribunals del món.

De fet, les garrotades sobre els catalans són un enfilall de part de totes quatre institucions. El govern central presidit per Mariano Rajoy esquiva el problema català i, quan veu la manifestació del litoral, diu que ell ?tan sólo vió gigantes?, perquè n'hi havia dos o tres al llarg dels 400 quilòmetres i es nega a atorgar-li cap força ni validesa; el presidit per Pedro Sánchez s'asseu a parlar del problema amb el molt Honorable Quim Torra i és amb la intenció de cabrejar-lo, amb una falsa i aparent disposició al diàleg. La qual cosa és purament i simplement hipocresia. Valia més la reacció de Rajoy esquifida i buida com fou.

El tan cantat Tribunal Supremo s'asseu a judici amb la prèvia intenció no de jutjar, sinó de condemnar i inventa crims, rebel·lions i terrorismes de part del corifeus catalans que propiciaren el referèndum de l'1 d'O., quan aquests procediren amb tota pau i dissuadint els qui volien violència i mà forta contra els guàrdies civils que es portaren com àngels de la guarda protectors dels votants indefensos, a cops de porra i amb brutalitat contra ciutadans, noies i senyores granades arrossegades per terra i amb la cara ensangonada. Aquest Tribunal Supremo cometé una colla de pecats greus contra la sana Justícia. I no dóna la mínima sensació de rosec de consciència ni d'experimentar cap vergonya davant els alts i baixos tribunals europeus i mundials. No viuen tots plegats enganyats respecte als seus poders i atribucions?

Però per què la situació davant un poble que exerceix el seu dret a ser lliure ha de ser tan violenta, contrària i destructiva? Quan entendran els poderosos de la terra que tot poble neix per a ser lliure, per a governar-se ell mateix i no perquè el governi un altre d'ambicions i dominador que odia qui no li abaixi el cap? Què trist! Tan bé que aniria i bonic com seria que tots reconeguéssim que la llibertat de què jo em gaudeixo no és patrimoni de mi sol, ans tots els altres pobles i nacions tenen el mateix dret que jo a gaudir-se'n.

Portem un camí molt errat per forjar la germanor ibèrica. Germanor vol dir que es respectin els drets del altres i ningú no vulgui sortir amb la palma de la supremacia sobre els altres. All men are created equal ?acostumava a dir el president Kennedy, ?Tots els homes han estat creats iguals?? que és un citació de la seva Constitució. La igualtat entre els homes prescriu una igualtat de drets.

I si un grup d'homes que aspira a la seva llibertat, una nació, es desbaratat i anul·lat dràsticament per garrotades, per benediccions de bisbes sobre les patacades que rep de govern i tribunals, no és estrany que s'arronsi i procedeixi amb por i prudència, donant pàbul als qui hi volen veure un poble enganyat i ridícul. Que el deixin fer, que el deixin lliure i veuran com s'endreça i funciona a pler, normalitzant-se, fent-se a nivell dels més civilitzats.